

Nattväktare.

Nattväktare tror jag här var. Man hörde dem komma och ge sina signaler. Det var väl för klöckslagen, för midnatt var det väl och så. Det är nog inte utan att jag har hört dem.

Brandväsen.

Tornväktarna, de bevakade staden för eldsvådor. Där ingdes det i tornklockan, de klämtade eller de "timade", som man sade. Det är ju danska. Det var bara en klocka och vissa slag. 1 2 3 så stannade de, 1 2 3 så stannade de. Vad det var hemskt. Sedan trumpetade de i gatorna i en lur. Och han skrek "Eldsvåda - - -", vad han skrek, kan jag inte påminna mig. Ögonblickligen skulle brandtunnorna göras i ordning. Tunnorna var gröna. Tunnorna skulle fyllas vid pumpen på gården och läggas i ränstenen. Så kom de körandes och hämtade tunnorna. Detta med tunnorna upphörde väl, när det blev vattenledning. Alla manliga individer skulle kvickt klä på sig, de skulle ha något tjockt utanpå och en sylt på sig frampå. De skulle ge sig iväg efter som han tutade. Alla som kunde undvaras fick ge sig iväg ut, från fabriker och verkstäder. De tutade på dagarna också. Så körde de ut med slangar.

Jutahusen brann på 1880-talet. "Jydahusen", som de sade. De bildade kedja då och langade. det minns jag, att de sade.

Jutahusen låg mitt framför idrottsplatsen. Det var gamla ruck-

ACC. N:R M. 11301 :2.

len. En del låg under gatunivån. Det var arbetare på de mekaniska verkstäderna, som bodde där.

Eldstäder,

Jo, nog fanns det öppna spisar på sina ställen. Annars var det nog mest järnspisar på fötter. Så hade de pottugnar, sådana där gula. Det fanns inte i enklare hus. Sedan kom det mitraljörer. med ett högt järnrör. De var stora och värmdes flera rum.

Vattenpumpar.

Vi hade pump på gården. Jungfrun fick gå ut och hämta vatten. Vi hade två pumpar. Den om hörnet på lilla gården var finare. Där tog vi dricksvatten. När det blev kallt, skulle pumpen kläs med halmflätor.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fäladsmarker.

Jo bevars, här var fäladsmarker, som tillhörde vissa fastigheter. Det var en fäladslott till det och det numret. En och annan drev jordbruket själv, annars arrenderades det ut. Arrendatorerna skötte visst renhållningen också. Han kom och hämtade. Det fanns inte W.C., utan de hade likadant, som det är på landet nu. Fäladsmarkerna låg runtom stan.

Grisar och höns fanns det för all del. det var mest i smågator. När jag var 8 år (fru G.), hörde jag det skulle skickas efter slaktare för att sticka grisen.

Trädgårdar.

Här var mycket stora trädgårdar. Man hade litet till husbehov. Potatis något stycke. Vi hade stora gräsmattor. Ekmanska trädgårdarna i Magle L. Kyrkogata gick över hela kvarter. I Kattesundsgatan fanns det också en jätteträdgård. och en i S:t Petri Kyrkogata.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ulma M 158.

ACC. N:R M. 11301 :4

Rotar.

Staden var indelad i rotar. Vi heter väl Kraffts rote. (Göransson bor vid Krafftstorg.) Mitt föräldrahem var Vårfru rote. Klemens rote var södra sidan av L.Fiskaregatan. Norra sidan var något annat. Roteindelningen var mera för dem juridiska verksamheten.

Slå katten ur tunnan.

Det anordnades en och annan gång. Det var minnsann inne i stan Jag tycker jag sett det någon gång. Det var bestämt där fattiggårde ligger nu. (Arkivgatan.)

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ulma
M155.

Badhus.

Människor badade i sina brygghus i stora kar. På fattighuset, det låg då vid gamla mejeriet, (Magle St. Kyrkogata.) hade de ett bad för hjonen och ett bad för allmänheten. Det var mindre o och enklare för hjonen. Där skulle tingas i förväg. Där var så snyggt och fint. På lasarettet fick man också bada. Där fick man bada i samma kar, som de sjuka badade. Det fanns inget annat bad för allmänheten, om man inte badade i sina brygghus.

Renhållning.

Fattighusgubbarna gick och sopade torget. De sopade ihop det och stora vagnar förspända med hästar kom och hämtade från renhållningsverket.

Varje husägare skötte renhållningen framför sitt hus.